

Meer over het interieur van de Petruskerk

In 1854 werd het interieur van de kerk grondig vernieuwd. Aan de binnenzijde van de kerk, tegen de oostgevel, werden twee kamers gebouwd met een tussenliggende nis. Ze waren bedoeld als consistoriekamer en opslagruimte. Ook werden een nieuwe kansel en een doopvont geplaatst. Bij een restauratie in 1985 zijn beide kamers afgebroken en werd de eikenhouten kansel wit geschilderd.

Doopvont

De doopvont is een houten constructie die een koperen bekken met deksel draagt. Op een standaard met drie gesneden poten rust een rechthoekig bovenstuk. Op de hoeken zitten holle zuiltjes met daartussen paneeltjes met een koperen knop. Het zijn in feite de voorkanten van laatjes. Via openingen in de bovenkant van de zuiltjes kon geld worden geofferd, dat via een geleider in de laatjes belandde.

Doopvont Petruskerk

Geldkist

In de kerk staat een ijzeren geldkist op een houten onderstel, een Duitse kist uit de 17^e eeuw. Collectegeld, Avondmaalsilver en waardevolle papieren werden in dergelijke kisten bewaard. Op de buitenkant van zulke kisten zijn kruislings ijzeren banden aangebracht. De rechthoekige vakjes tussen de banden werden beschilderd. Er bestonden rooms-katholieke en protestantse varianten. Op de rooms-katholieke schilderijtjes werden vaak Christus of heiligenfiguren afgebeeld, op de protestantse vooral bloemen en landschapjes. Op de voorkant van de kisten zit een ijzeren rozet met een 'nepsleutelgat'. Het echte sleutelgat met slot zit verdekt aan de bovenkant. In de Domkerk in Utrecht staat net zo'n kist - prachtig gerestaureerd.

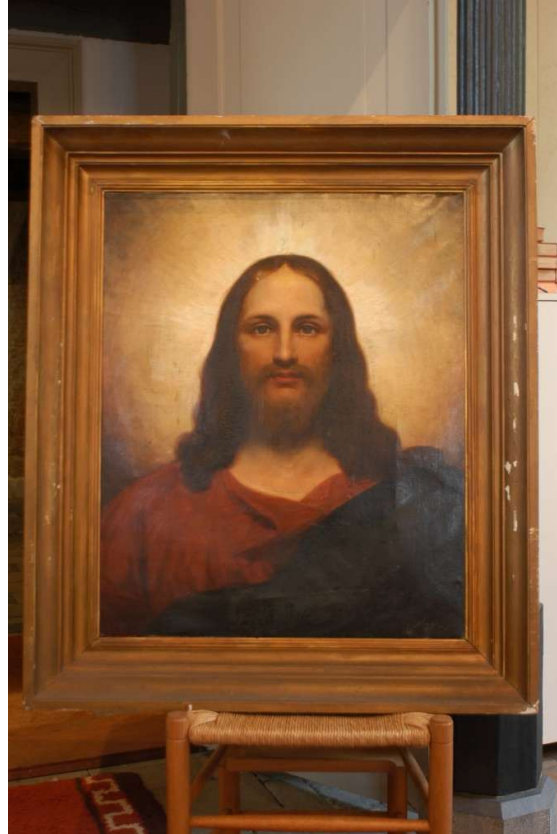

Geldkist Petruskerk

Schilderij van J.W. Pieneman

In de kerk hangt een schilderij van het gelaat van Christus door Jan Willem Pieneman (1779 – 1853). Hij was in zijn tijd een toonaangevend schilder, geprezen om zijn portretten, historiestukken en miniaturen. Hoe kwam het werk van zo'n beroemde schilder hier terecht?

Alexander baron van Rhemen van de Gelderse Toren, tevens president-kerkvoogd, was getrouwd met Carolina Leembruggen. Haar vader en zijn familie waren bevriend met Pieneman. Na het huwelijk van Carolina verbleef Pieneman soms op de Gelderse Toren. Waarschijnlijk heeft hij het schilderij cadeau gegeven.

Schilderij Pieneman

De grafkelder in de kerk

Midden in de kerkzaal ligt in de vloer de sluitsteen van een grafkelder. De kelder is gebouwd door één van de baronnen Van Broeckhuysen van de Gelderse Toren. De eerste bijzetting was in 1723, van het kind G.F. van Broeckhuysen. De laatste bijzetting was van W.G.J. baron van Rhemen in juni 1803.

Omstreeks 1800 werd begraven in de kerk verboden. In 1803 is de ingang van de kelder dichtgemetseld, behalve een kleine opening met sluitsteen. In 2017 werd er een nieuwe tegelvloer en vloerverwarming in de kerkzaal aangebracht. Toen is de grafkelder geopend. De inhoud was verbrokkeld en deels vergaan. Besloten is de inhoud verder onaangeroerd te laten.

Grafkelder in de Petruskerk

De verdwenen herenbanken

Herenbanken werden vroeger in de kerk geplaatst door en voor aanzienlijke families. Een herenbank bestaat uit enkele overkapte rijen zitplaatsen, door houten wanden omsloten. De toegangen waren van deurtjes voorzien. Op die plek werd men gezien en door de constructie zat men comfortabel. In de winter bleef de warmte van stoven langer hangen.

In de Petruskerk stonden vijf herenbanken. In het gebied van de kerkelijke gemeente stonden namelijk meerdere landhuizen of kastelen waarvan de bewoners in Spankeren kerkten. Omstreeks 1850 waren de gebruikers van de banken: F.A. baron van Rhemen van de Gelderse Toren en zijn familie, de familie Bronkhuijzen van het landgoed Kerckwijck (later IJsselsteyn), de familie Van Hooff van De Bockhorst, de familie Jut van Breukelerwaard van Huize Laag-Soeren en baron van Heeckeren van Twickel als eigenaar van de Hof te Dieren.

Verdwenen Herenbanken